فصل اول

المنة لله که درین آوان مبارک جان فرخنده بنیان نسخه عدیم المثال فقید التمثیل مصداق
قول مشهور و معروف هرچه گیرید مختصر گیرید خزینه موعظت گنجینه نصیحت قابل دید اسم بامسمی

می باید شنید

من تصنیف لطیف عذب البیان بذله سنج نکته دان سرخیل منشیان ناثر شیرین
زبان انشا پرداز باوقعت منشی محمد علی صاحب رفعت بتصحیح تمام
در مطبع منشی نولکشور کان پور باهتمام بهگوندیال الخیب طبع گردید

CC-0 Kashmir Research Institute. Digitzed by eGangotri

اطلاع - اس مطبع مین ہر علم و فن کی کتب کا ذخیرہ سلسلہ وار فروخت کے لیے موجود ہے جسکی فہرست مطول ہر ایک شائق کو چھاپہ خانہ سے مل سکتی ہے اور سکے معائنہ و ملاحظہ سے شائقان اصلی حالات کتب کے معلوم فرما سکتے ہین قیمت بھی ارزان ہے اس کتاب کے ٹیٹل پیج کے تین صفحہ جو سادے ہین اُن مین بعض کتب انشاء فارسی و اُردو وغیرہ درج کرتے ہین تاکہ جس فن کی یہ کتاب ہے اُس فن کی اور بھی کتب موجودہ کارخانہ سے قدردانون کو آگاہی کا ذریعہ حاصل ہو

کتب منشات فارسی

انشاے بہار عجم - بالتزام الفاظ فارسی در رقعات کہ کوئی عربی کی لفظ نہین آئی مصنفہ مولوی امانت علی -

انشاے خلیفہ - مع اشعار کارآمد خطوط لویسی مشہور انشاء درسی از خلیفہ شاہ محمد قنوجی -

انشاے تمیز - مصنفہ منشی کالی راے تخلص تمیز -

انشاے مادھو رام - مصنفہ منشی مادھو رام -

انشاے منیر خط نستعلیق مصنفہ میر صافی منیر لاہوری

ایضاً بخط شکست

انشاے بہار ہند - رقعات بعبارت عاری مسیع تصنیف عبد العزیز آروی -

انشاے جامی - مصنفہ ملا عبد الرحمن جامی -

انشاے طاہر وحید - از منشی مرزا طاہر وحید -

انشاے فائق - مصنفہ مولوی محمد فائق -

انشاے دولت رام - مصنفہ منشی دولت رام -

انشاے گلزار عجم - مصنفہ مولوی مقبول احمد فاروقی -

انشاے مفید - مصنفہ منشی لچھمی رام پنڈت -

انشاے دلاویز - تلازم شطرنج مین مصنفہ مولوی عزیز آروی

انشاے عجیب - اسمین رقعات ہین سواے لفظ فارسی کے لفظ عربی نہین ہے مصنفہ منشی محمد جعفر -

ظہیر الانشا - مصنفہ منشی محمد ظہیر الدین -

انشاے صفیر بلبل - مع صحت نامہ یہ بڑے مرتبہ کی انشاء متین عبارت کی ہے مصنفہ مولوی عبد اللہ خان علوی خرجوی جنکا پایہ نثر نگاری مین بمرتبہ قدما ہی -

انشاے دلکشا - جلی قلم مصنفہ منشی فتح چند -

انشاے بے نقاط - سب رقعے صنعت مسقوط النقاط ہین تصنیف منشی کامتا پرشاد -

انشاے لطیف - اسم بامسمی ہے تصنیف منشی ہیرالال -

رقعات عالمگیری - جو خود بادشاہ عالمگیر نے طرف شاہزادگان کے تحریر فرمایا -

رقعات عزیزی - مصنفہ جناب مولوی عبد العزیز صاحب آروی

CC-0 Kashmir Research Institute. Digitzed by eGangotri

3-11-95

بعون صانع مکین و مکان خلاق زمین و زمان

مدی باید شنید

در مطبع نامی منشی نولکشور واقع کانپور مزین بطبع گردید

CC-0 Kashmir Research Institute. Digitzed by eGangotri

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی رسوله محمد سید المرسلین وآله المعصومین واصحابه الطاهرین اما بعد دانه چین خرمن درویشان وبنده کمتر ایشان محمد علی رفعت بن عتیق الله خان الحسینی الواسطی تغمده الله بالغفران این نکته چند سودمند برای خاطر عزیز فرزند میر صاحبدل می نگارد (نوشته و کنده اورا الله تعالی به بخشش ۱۲) آنرا می باید شنید می نامد (اسمی نام می شنند ۱۲) واگر فرصت وقت دست دهد وتوفیق رفیق باشد گاه گاهی بهر شام (وقت صبح گویند ۱۲) ولگاهی ازین رساله پر (لاله سطری چند بخوانند ونظر بامداد دل دوربین بر آن بکشایند که این برق خرمن سوز غفلت وشمع شبستان عبرت است نظم (بیهوشی ۱۲ محفل ۱۲)

چشمت نگران دل بخوابست	در دست چه شد اگر کتاب است

اما ازین برق گرم تابی وازین شعله لمعه کافیست باید که بقدر حاجت ازان برگیری (گامی از حد سعادت ادا و تجاوز نشوی ۱۲) بیت

هوشیار ای شیشه ره بر سنگهاست	یکقدم زین هفتاد زر سنگهاست

مبادا شرری ازین در انجمن آید وشعله ازان بفانوس سدا بیات اگر صاحبدلی در دل گذر کن

بچشم دل بروی دل نظر کن	ببین دل را چه روی پاک دارد	نه آن دوکان خمیر از خاک دارد
بیا بنشین بخاو خانه دل	مقام حق بود کاشانه دل	دلست آئینه داروی دلدار

کجا آید ز آب وگل چنین کار ؟ می باید شنید که سلطان حقیقی وجهان بان تحقیقی حاکم نفس را بامداد الشکر حواس

CC-0 Kashmir Research Institute. Digitzed by eGangotri

عشره جهت اصلاح ملک و انتظام عالم آب و گل گماشته و آنرا بران لشکر مسلط گردانیده تا هر یکی از ان جوارح که
توابع اویند بهر کار که فرمایند بجا آورند و آن کان شر فشر آیین باید که امتثال فرمان عالیشان الهی انتاج
نامتناهی دانسته در حفظ حراست آن ولایت بکوشد و هر یکی را از مبارزان آن لشکر و سپه سالاران آن عسکر بکاری علیحده
منسوب گردانیده در تحصیل سبب ریاضت جهدی بکار برد که احدی از دروان شیطان در هنر نان
نفسانی را بحال رعایا که تو ابر ظاهر و باطن دست تعدی دراز نشود تا در تحصیل نقود عرفانی خلل نگردد نظم

دشمن همه وقت در کمین است	غفلت نه شعار دوربین است
گستاخ مکن تو نفس بدرا	گوساله شیر بست خود را
گر نفس بخواهد از تو گلقند	خاکش بدهی تو لقمه چند

و اندیشه کند که سوانح این ملک از روی دفاتر کراماً کاتبین آناً فاناً بعرض معلی می رسد ان علیکم
لحافظین کراماً کاتبین یعلمون ما تفعلون اگر احیاناً بفور مستی باده هوش ربای غفلت که نشه ایست
فتنه در مداخل آن راه یابد و خیانتی در خزاین امانت پدید آید حقا که در دیوان روز جزا پیش مشوقی
قضا خجالت کشد و بجرم بی فرمانی در غضب سلطانی گرفتار آید و آنرا که حساب پاک از محاسبه چه باک
آیه کریمه فاما من اوتی کتابه بیمینه فیقول هاؤم اقرءوا کتابیه ابیات

خواجه ما کار و بار خویشتن فرموده است	ما بدجریان رضای دشمنش دل داده ایم
بنگر بدانی دوستان رسوائی فهمید ما	یا که نردیکی شدیم و از که دور افتاده ایم

می باید شنید که غذای اهل ظاهر بلای اهل معنی و بلای اهل معنی غذای اهل ظاهر آن از برنج میشود
و این از رنج که دیگ دل را بر کانون آتش عشق نهند و دانه معرفت حق را دران بپزند از زند و آنرا
از باد دامن شوق بیدار سازند و من بعد مصالحه شریعت دران بیامیزند و سرپوش طمانینت بران
بگذارند تا جوش آن بیرون نریزد و بوای آن تا دماغ بیهودگان نرود و پس حرارت جوع ازین طعام فرو
نشاند من و اللہ عرف نظم

تا ساقی عشق جام جانست	این باده نصیب عاشقان است

م خواجه الخ یعنی حق تعالی این همه را برای معرفت خود پیدا فرموده است تا که بر قدم رسول الله صلی الله علیه وسلم و آل و اصحاب و بحضور حق تعالی رسیده باشیم

CC-0 Kashmir Research Institute. Digitzed by eGangotri

خوش نشو و ار و انچنین می | مستان دانند قدر این می | این باده بجان خرید مستان | گر اهل دلی تو نیز بستان

از منت مضطر نشوند و مستغنی باشند چه برای تهیه اسباب غذا که مفتاح صبر و سکونست بجان رح احتیاج ندارند نظم

دو دیده ابر همین جوی و هم گلستان ست | بهر کجا که نشینم بهار خویشتنم

می باید شنید دنیا گلزار است و ما بلبلان زار بلبلان چون خزان بینند از بوستان کناره گیرند بوالهوسی مایه

بین که رنگ از چمن میرود و دل مکدر نمی شود ابیات

ما جمله مسافران این رهگذریم | فرصت بخدا چه سخت کم ناظریم | یاران همه رفتند و فتند منتظر | باز آمد و رفت خویشتن بیخبریم

می باید شنید ظاهر آدمی پوست است و باطن آدمی دوست اگر چشم ظاهر کشائی پوست بینی و اگر در باطن در آئی دوست بینی چشمی دیگر کشا تا همه است و بینی آیه کریمه فاینما تولوا فثم وجه الله نظم

عارف حق شناس را باید | که بهر سو که دیده بگشاید
بیند آنجا جمال حق پیدا | نگسلد از جمال حق قطعا
چشم دل را کار فرما سوی دوست | خویشتن را هم مبین جز روی دوست
چند باشی در نقاب اعتبار | این صدف را بشکن و گوهر برآر
گر به خود بینی به بینی پوست را | ورنه خود بینی به بینی دوست را
در خلوت دل نشسته میکن سفری | شاید که فتد به شهر دل هم گذری
رفعت اگرت هوای جانان باشد | از دیده دل بروی دل کن نظری

می باید شنید دل دریائی ست که آبش خون و آنرا رودیست که جوش جیحون است و دری بها غیر از آن دریا نتوان یافت و اگر اهل دردی بر آرد و اگر سایه پروری بگذارد نظم

قطره دریای دل جیحون بود | این پر از آبست و آن از خون بود | تشنه آب محبت خون خورد | آنکه آبش قوت باشد خون خورد

می باید شنید توبه از عصیان از گناه سزاوار است که خود را بصالحان نشماری و منت بر دنگذاری قطعه

ای بر حق تعالی ۱۲

ای بنده چو بندگی نگردی | از بندگیت که کار دارد | چون دلتو دگر خدا نداری | او به ز تو صد هزار دارد

CC-0 Kashmir Research Institute. Digitzed by eGangotri

آن بر سه قسم است اول توبه بمطیع و آن از فراوان دیدن طاعت است دوم توبه عاصی و آن از اندک
دیدن معصیت است سوم توبه عارف و آن قیمت کردن حال خود است و ادای شرط بندگی آیه کریمه خلقکم ضعفا
می باید شنید مسجد مقام نماز است و دل محل نیاز آن جای خرقه پوشانست و این جای
می نوشان آن جای امامت است و این جای ملامت و آن جای سجود است و این
جای شهود و آن جای رکوع است و این جای خضوع مصرع نماز کن اگرت در نیاز باشد دل
قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم لا تقبل الصلوة الا بحضور القلب ای فرزند
پسند خداوند آنست که نماز را بی نیاز کنی اگر قضا شود باز به نیاز ادا کنی بیت

سبحه در کف توبه بر لب دل پر از ذوق گناه	معصیت را خنده می آید ز استغفار ما
زبان در ذکر و دل در فکر خانه	چه حاصل زین نماز بیگانه
چه شد گر مصحفم در پیش باشد	چو دل در فکر گاو میش باشد

می باید شنید که زندگانی ما به شادمانی است و گرداب پریشانی و آن بر سه نوع است
اول زندگانی بیم است و آن راه مرگ از خس و خار الم پاک گرداند آیه کریمه ذلک لمن خشی
ربه دوم زندگانی امید است و آن مرکب نفس را به سفر مستعد و مشغول دارد سوم
زندگانی دوستی است موجب آزادی و ثمر شادی است خوشا دلی که قطره ازین آب حیات چشیده
و از خلق رمیده و با حق آرمیده است و آنچه جز اینست گرداب پریشانی است

گر نه باشد زندگی در بندگی	معرفت بهتر ازین بد زندگی

کسی را که ازین یکی نیست مرگ آسایش اوست و زندگانی آلایش او پس هر نفسی
که در یاد او معمور باشد مایه سرور است و لمعه نور و گرنه شعله تنور

یک دم یاد ملک ذو الجلال	خوش بود از عمر صد و بیست سال

می باید شنید که موجب غرور دنیا دو چیز است اول شرافت نسب و آن استخوان فروشی است قال
رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم یا فاطمه لا تتکلی انا بنت رسول الله اعملی اعملی دوم امتیاز حسب

ع این فاطمه غره و تکیه مکن که دختر رسول خدایم عمل کن که استحقاق احکام الهی بجا آرد که بی رضای تعالی مغفرت ممکن نیست ۱۲

CC-0 Kashmir Research Institute. Digitzed by eGangotri

وآن بر چهار نوعست اول غرور علم که رهبر هادیه عجب است

مولوی گشتی و آگه نیستی | خود کجا و از کجا و کیستی | از خود آگه چون نئی ای بیشعور | پس نباید بر چنین علمت غرور

العلم حجاب الاکبر در شان ایشان ست دوم غرور قوت که شعار ستور است

آدمیت مشکل است ای آدمی | چون برین زور آوری هابی غمی
آدمیت لحم و شحم و پوست نیست | آدمیت جز رضای دوست نیست
آدمیت گر بقوت گوشت جانی مے شدی | گاو خر از آدمی بهتر بدی

سوم غرور حسن که بیشتر از سایه ابر نیست

سبزهٔ خط گلستان عذار | خوشبو و اما چو گل ناپایدار | چون قرار رنگ گلان و بدیست | پس قرار زین بوستان امید چیست

چهارم غرور دولت که خم شراب خودپرستی ست و شعلهٔ شمع فروزمستی آتش را غرور اعظم نامند فرعون در سیل همین شراب غرق شد و نمرود از دود همین آتش هلاک گشت

گمان مبر که زر و سیم داده اند ترا | دولتی ست که از دست روزگار خبر | چه سود گر بشوی غره در متاع کسی | چو موش سر فکن روستا خرسند

ما فی السموات و ما فی الارض

می باید شنید که اهل گفتگو را از کوچه من و تو بمنزل او راه ندهند و اهل دل را در وادی جستجو سرگردان نکنند و پرده حجاب از پیش چشم او بردارند و تحفهٔ طمانیت پیش آرند یا ایتها النفس المطمئنة ارجعی الی ربک راضیة مرضیة مثنوی ؛ روزی ورزه یومنون بالغیب ؛ برهان مطلب که میکنم غیب این مدرسه نیست جای آواز ؛ از سینه بسینه میرسد راز ؛ پس اگر جمعیت خواهی پیش زبان بیدگان برو و اگر

وحشت خواهی سخن از دهان دریدگان بشنو رباعی

ای شیخ مسافر ره حق مطلبی | تا چند نشسته مدرس عربی | دیوانه ما به کنگر عرش رسید | از راه کمند ناله نیم شبی

می باید شنید زندگانی هر چند تلخست اما به غفلت شیرین بود و مرگ هر چند شیرین است اما به غفلت تلخ گردد و سیروا فی الارض فانظروا کیف کان عاقبة المجرمین نظم غفلت بجهان اگر نمی شد | از عمر دمی نمیشد رباعی

صیاد فلک نهاده دامے بر دوش | از بهر شکار ناکسان بیهوش
اے وائے برین شعور و دانائی ما | او در پے ما و ما بخواب خرگوش

وای بر حال کسیکه زندگانی شیرین کرد و مرگ را تلخ گردانید و کوزه شهد را عوض قلزم زهر بخرید ای فرزند عزیز عاقل آنست که بهره از تفکر بدارد وتلك الامثال نضربها للناس لعلهم یتفکرون و آن بر سه قسم ست اول تفکر حرام و آن بر سه نوعست اول تفکر چگونگی ذات حقتعالی و تقدس که شمر حیرتست لا تفکروا فی ذات الله وتفکروا فی آلاء الله بلکه تحیر بضلالت فرعون ۱۲

بر حال او حساب حیرتست | هر کسے مست شراب حیرتست

دوم تفکر در انجام کار و حکم مصالح وی که تخم تهمت ست اما السفینة فکانت لمساکین یعملون فی البحر فاردت ان اعیبها وکان وراءهم ملك یاخذ کل سفینة غصبا سوم تفکر در اسرار خلق و آن نهال خصومت ست آیه کریمه للمدینکم ولی دین دوم تفکر مستحب و آن نیز بر سه قسم ست اول تفکر در صنائع او و آن مورث حکمت ست الم تر الی الله خلق الله سبع سموات طباقا دوم تفکر در عجائب و اقسام آن بینای بصیرتست آیه کریمه قد جعل الله لکل شیء قدرا سوم تفکر در نعمای تازه و آلای بی اندازه او و آن موثر محبت ست آیه کریمه الذی جعل لکم الارض فراشا والسماء بناء وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات رزقا لکم سوم تفکر واجب آن بر سه نوعست اول تفکر در افعال خویش و آن موجب تعظیم فرمان عالیشان او و ان کان ظلوما جهولا دوم تفکر در عیوب خویش و آن مصدر شرم ست کما قال الله تعالی جل جلاله وعم نواله خلق الانسان هلوعا اذا مسه الشر جزوعا واذا مسه الخیر منوعا سوم تفکر عرض نامه اعمال و ملاحظه صحیفه افعال و آن منشا بیم ست ان الله علیم بذات الصدور

می باید شنید مردم طول امل را تدبیر انگاشته اند و تدبیر را تقدیر انداخته کسے را تعمیر ایوان چه تدبیر بود و افلاطون را تقریر فلکیات چه سود داشت نظم

بیخبران تخم امل کاشتند آخر از آن کشت چه برداشتند رخت عمل بند کجا کشیدی آمدی و باز مسافر شدی

ای فرزند دلپسند بدانکه آنست که در رضای حقتعالی بکوشی تا بر رفع خجالت پوشی رضی الله عنهم و رضوا عنه دیگر

می باید شنید که آتش عشق چون در دل شعله افروز و نزدیک باشد که خرمن عقل بسوزد

عشق اگر در سینه زار هوش ست | همراهی آن نه کار هوش ست

پس اگر آب اطمینانی بر در ریخته شود و آتش کاروانی باشد هم دین ست و هم دولت و چون آن آتش

زبانه زد و آبی خویشتن داری مشکل است العشق نار یحرق ما سوی الله دو هره ناهر شو که زیر این بیت پیچیده

باهر بهتر پیوین جهه پاوے تہ کھاے العشق نار نوری بای قلب تزال یصیر فیه ملکا

لا یبقی وجه ربک ذو الجلال و الاکرام حتی که آن آتش خود بسوزد مثنوی

عشق سوزان آتش و عاشق خسی ست | عاشقی کردن نه کار هر کسی ست

عشق در هر دل که آتش بر فروخت | خاک کرد او را و پس خود هم بسوخت

دیگر می باید شنید که محبت بر سه قسم ست اول محبت دنیا که بال آن زحمت ست نظم

اسکندر و کیقباد و جمشید | رفتند بصد هزار امید | بار غم آخرت بسر برد | آنکس که بفکر گاو خر مرد

این شعار دنیا دار انست دوم محبت دین که منفعت آن بهشت است رباعی

رفتی بخیال آنکه عدل خواهی | در دا که کنی نماز بدلش خواهی | آن به که گنه کنی در روز حساب | شرمنده روی به پیش فضلش خواهی

این کار عابد نست سوم محبت الهی که مایه شادی و مثمر بیغمی ست

این باده جام دل در دست | این بیشه مقام شیر مردست | پروانه بعشق شمع جان داد | زنهار مگس نمیتوان داد

و این کار آزادانست لا خوف علیهم و لا هم یحزنون ما اصابک من حسنة فمن الله

پس اگر بیغمی خواهی محبوبی بجو که هلاکش ممکن نباشد تا غمناک نشوی

خوشتر بجهان ز بیغمی نیست | در دا که بهیچ آدمی نیست

طلب را نیز همین سه درجات ست و آن بی محبت صورت نه بندد دیگر

می باید شنید که دانا را چون بر حقوق ایزد توانا نظر افتد و قدری گوش شنوا و چشم بینا و دل دانا باشد
امر و نهی او را در حق خود احسان عظیم بیند لا یکلف الله نفسا الا وسعها چون خود را در ادای آنهم متساوی بیند
پرچه پاره زخوان نعمت او خوردن حرام داند الرزق لنطعة صحی یعنی تمکن علة فلو نیسوه رباعی

ای آنکه خوری وظیفه از خوان خدا	صد حیف که سرکشی بفرمان خدا
زین بیش چه بودی دهیتی امروز	بر یاد دیده حقوق احسان خدا
پس آنرا که دیده انصاف داشتند زندگی بر و تنگ شد و ابواب	
شرمندگی بروی بگشاد بیت حاصل نشد از وجود سودی	رفعت چه شدی اگر نبودی
یا رب گناه خویشتن منفعلم	در پیش تو چشم چون کنم مخجلم
جز عفو چه میکنی بحال رفعت	آخر تو قوی و من ضعیف و گلم

دیگر می باید شنید که وجود آدمی چو کشتی ست و دل ناخدای وی باد و بدن عقل کشتی چوبی از هوا
روان شود و این کشتی از هوا غرق گردد هشیار باش تا کشتی به تباهی نشود و تو رزق ماهی نشوی نظم

درین گرداب کانا زندانیست	امید ما بجز فضل خدا نیست	درین کشتی متاع دین و دنیاست	چو بر گردد بسیا حل طاعت ماست

می باید شنید که طلب را صدق در کار ست در راه طلب تا صادق نباشی در زمره محبان
نشمارند و آنرا سه نشان ست انچه گوئی کنی و انچه نمائی داری و از آنجا که آوازه ای باشی

ازان در بوستانم بلبلی نیست	که غیر از شاخ سر و آنجا گلی نیست

می باید شنید که آدمی را چون کار باید بسر موافق افتد بر صیانت رای خویشتن تحسین کند و چون
مخالف گردد حواله بقدر نماید نظم

کار او نشاید و هم بد کرد	بدی را باید م نسبت بخود کرد
همه تقصیر تست ای مرد دانا	اگر نشنیده انا ظلمنا

شرط بندگی آنست که اگر بجاه افتی چشم خود را ملامت کن و اگر بجاه آئی شکر نعمت او بجا آر من یشکر فانما
یشکر لنفسه و من کفر فان الله غنی حمید نظم

ای لعل درون تو ده خاک	هم رهبر خودی و هم تو ریاک	خود رهزن و غول راه دینی
شیطان خودی چو نیک بینی	خود تیر خدنگ و نشانه	صیاد خودی درین زمانه

CC-0 Kashmir Research Institute. Digitized by eGangotri

ان الله لا یظلم الناس شیئا ولکن الناس انفسهم یظلمون

می باید شنید عارف بر درد و رنج شادی کند چون عامی بر حصول گنج مبارکبادی جوید نظم

زهر غم دوست جز شکر نیست	این تیر نصیب هر جگر نیست	بدکی دهان حبیب جانی	شیرین بود آنچه تلخ دانی

می باید شنید شرم آب ست که گرد اثم از دامن معصیت بشوید و جامهٔ نفس را پاک گرداند و آن بر دو نوع ست اول شرم خلق که از شریعت افزاید این کار مهجوران است دوم شرم خالق و آن از تفکر آید و این کار نزدیکان است وفی القسم افلا تبصرون اما شرم خلق مهجوران را اکثر بر پا کشد

چار من آبست اگر خواهی کنی غسل بدن	قطرهٔ زین آب بهر غسل دل کافی بود

می باید شنید یا شد اگر کسی بود که از مبدا و معاد خبر نداشته باشد چه اگر آمد و باز گشت خود را بداند و قبول خلق بخاطرش نباید تحسین و ملامت مردم موجب گردد و انبساط او نگردد و قضیت الدنیا اهون من قضیة الآخرة

اگرچه در جهان صد بار داری	چه شد آخر بیک کس کار داری

ریاکار سر خند بعز زید اما عاقبت بفضیحت کشد و طاعت او بمعصیت نظم

طاعت که برای خلق کردی	بدنامی کهنه دلق کردی	حقا که معاصی گنهکار	بهتر ز عبادت ریاکار

می باید شنید عاقل را ارشاد مرشد کامل سرور لیست و پیش مردم تصویر بیحاصل ختم الله علی قلوبهم و علی سمعهم و علی ابصارهم غشاوة

یک نکته بس است اگر شعور ست	ورنه چو چراغ پیش کور ست	این شنوای فرزند عزیز اگر نه است

وصفات پروردگار خود بیان راسخ آوردی و خود را وظیفه خوار سفرهٔ عام او دانستی دیگر چه ارشاد میخواهی

مرشد چرا میخواهی قطعه

رفعت چو بگوش من رسید از گلزار	دی شب به چمن بخواب غفلت بودم	تا آنکه سحر شد و نگشتم هشیار	ناگاه خروش بلبلان سحری
باران چه توان شدن مرا آخر کار	برخاستم و بخود ملامت کردم	صد حیف که من بخواب و مرغان بیدار	زین دست شکسته بر نیاید کاری

پس اگر از پیر طریقه کمال معرفت جوئی زیاده از شناخت ربوبیت او و عبودیت خود بنده را چه در کار است و اگر راه مواصلت جوئی بندهٔ خدمتگار را با مصاحبت چه کار بیدم یادش نباشی یکنفس بندهٔ خدمتگذارش باش و بس اینکه گفتم بادهٔ معرفت آلیست که از ازل در ساغر دوستان ریخته اند و وجود آنها آب و گل و بی

سرشته ترا بی مرشد کامل چاره نمی بینم تا از راه نشوی این طرفه گلی هنوز خامست ؛ دولت نه نصیب کدام است

این پرده دودمان وردست	این پرده کسی درو که مردست

می باید شنید عوام مے را جنون انگاشته اند و جنون را می نام نهاده و می آن بود که قند سر رحم دل بجوشد نه آب انگور در سبوچه گل آنرا بکام صاحبدلان بریزند و این را بجام بیخردان آنرا ساقی گلعذار باید و این را ساقی پروردگار مثنوی

ای صاحب دهر قائم اللیل	یکدم بشراب هم بکن میل	آن باده که صاف از زلال است	آن می که بشرع هم حلال است
آن باده که نی خمار باشد	آن نشه که پایدار باشد	آن باده که در دسر باید	آن می که بسر نظر کشاید
آن می که نباشد از عقاقیر	در شرع نه حد آن نه تعزیر	گر جرعه زان بکام ریزی	در حشر ز گور مست خیزی

می باید شنید ای فرزند عزیز ترا باین جهتی که با من ست از خود بیگانه میندارم و تو هم مرا باین خصوصیتی که با تست از خود بیگانه پندار امید وفا از کس مدار فما تنفعهم شفاعة الشافعین

یاری مخلوق ناید هیچکار	سعی کن در یاری پروردگار	آنزمان چون شاخ بی برگ و نوا بود	دامن ما در پناهت کی بود

فاذا نقر فی الناقور فذلک یومئذ یوم عسیر

می باید شنید فقیر آنست که تونگر باشد و تونگران ست که بسوی لقمه مردم نبینند پس درویشی که خرج غم نانی ندارد تونگر ست و سلطانیکه خراج از جهانی بستاند گدائی ست در یوزه گر

تونگری نبود مال دیگران خوردن	نظر بنان گدائی تونگران نکنید

و غنا بر دو قسم ست اول غنای مال و آن بر سه گونه است آنچه از حلال آید محنت و آنچه از حرام آید لعنت ست و آنچه از قدر یا محتاج افزون شود عقوبت ست دوم غنای دل و آن نیز بر سه چیز ست که تمنا از دنیا بهتر خواهی و از بهشت خوشتر طلبد آرامگاهی از زمین و آسمان دیگر جوید علامت آن خوش شنودیست در خطاب وطن

می باید شنید آدمی پیر آنگه شود که سیاهی از دلش برود نه سیاهی از موی آدمی بر حال کسیکه مویش سپید شد و

دلش سیاه ماند نظم	بشنو ای پیر مرد کار آگاه	بایدت کن بحال خویش نگاه	لو اگر شد ترا چو تار سفید

CC-0 Kashmir Research Institute. Digitzed by eGangotri

چند از دل بود چو زاغ سیاه ٭ دوستان را عقوبت شرمندگی عصیان از حرارت دوزخ سوزان سخت
ترست و حلاوت تسلیم و رضا از کوثر جنت الماوی شیرین تر اهل الجنة مشغولون بالجنة
و اهل النار مشغولون بالنار و اهل الله مشغولون بالله نه از برای بهشت ست بندگی را که دوستی بود آنجا نه کار مزدوری
میباید شنید آدمی را چون بر عیوب ظاهر و باطن خود نظر افتد زبانش از عیب دیگران کوتاه گردد و زبان بر عیب
دیگران آنرا دراز شود که خود را بی عیب انگارد و خود را بی آنکس نپندارد که صاحب جهل مرکب باشد مثنوی

وی شب اندر بوستان نوبهار
فارغ از جور رقیب زشت خو
گفتم ای نرگس خدا را چشم پوش
چون تو باشی پیش من آئینه دار
مایه گلشن جز تماشائی نیم
در طریق ما گنه سرگوشی است
عیب گوئی گر شعار من بودی

داشتم پاکیزه روئی در کنار
در چمن من بودم و دلدار بود
تا نه بینی عیب رند باده نوش
گفت ای رفعت مگر دیوانه
چون تو غوغائی و هر جائی نیم
در چمن هر نیک و بد را دیده ام
هر خس این گلشنم دشمن بودی
چون سخن چین نسیم در پرده ام

در چمن من بودم و دیدار او
لیکه نرگس بر سرم بیدار بود
کی به بیباکی کنم بوس و کنار
از شعار اهل دل بیگانه ام
مشرب ما مشرب خاموشی است
از که چشم خویشتن پوشیده ام
گرچه چشم خویشتن وا کرده ام

میباید شنید آدمی را تا قدر دنیا معلوم نشود حقارت آن بچشم یقینش متصور نه گردد و عنان عزیمت از سعی
بی حاصل بر نگرداند ساعی

ای شیفته بهار گلزار جهان
غافل چه نشسته از سر جهان
از بحر زمانه موج سیلاب عدم
هر لحظه همی رسد بدیوار جهان

و چون بشناخت بعالمی دیگر بشتافت همچنانکه او را هیچکس نیافت آیه کریمه
و تبتل الیه تبتیلا و تبتل بازگشتن است و آن بر سه نوعست از دوزخ به بهشت و از دنیا به آخرت و از خود
بحق تعالی آنکه از دوزخ به بهشت خواهد از حرام حلال اختیار کند و در جمیع کارها رستگاری جوید و آنکه از
دنیا به آخرت خواهد از حرص بقناعت آید و از خلایق به فراغت میل کند و آنکه از خود بحق تعالی خواهد خود را
با او تفویض گرداند آیه کریمه و افوض امری الی الله هر که بازگشت صاحب عزم شد آیه کریمه

ای از دنیا ۱۲

فاصبر کما صبر اولوا العزم من الرسل و آن بر سه نوعست اول عزم توبه و آن کراهت
معصیت پنداشتن و آلت آن بیفگندنست دوم عزم خدمت و آن دلش را بر توجه بر گماشتن
و کار او را بر کار دنیا مقدم داشتن سوم عزم حقیقت و آن در خشم آرام گرفتن و در طاعت
بخجالت و در معرفت بجهالت بودن العجز عن درک الادراک ادراک
میباید شنید عارف چون در مقام توحید متلذذ شود او را از بندگی مستغنی داند طاعت و معصیت
در نظرش یکسان آید فان الله غنی عن العالمین صاحب کیفیت ۱۲ ای حق تعالی ۱۲ و چون دریای محبت در دل او بجوش شد رعایت
شریعت مقدم دارد که دوست را رضای دوست مطلوب باشد درد امر او موجب خصومت
بهر حال رعایت شریعت لازم داند خواهی بنده باش و خواهی دوست ۔ نافرمانی ۱۲

ترا چون من هزاران بندگانند	مرا جز کوی تو راهی دگر نیست

میباید شنید که اهل ظاهر آلایش کنند تا در آخرت بالایش روند آیه کریمه ان الفجار لفی جحیم و اهل
باطن آرایش کنند تا در خانه گور بآسایش خسپند آیه کریمه ان الابرار لفی نعیم رباعی

آنرا که هوای وصل دلدار بود	او را بخرد او گرچه در کار بود	در بارگهی که جان و دل بار نیافت	آنجا چه مجال دلق و دستار بود

میباید شنید کسیکه هستی موهوم خود را معدوم دانست خود را معلوم کرد بار معدوم نشد

حدیث شریف موتوا قبل ان تموتوا ابیات

دیدهٔ خود را و دانی کیستی	هیچی و نیستی و نیستی	چون درین راه آمدی مردانه باش	شمع روی دوست را پروانه باش

می باید شنید دانا را چون گرهی در کار روزگار افتد بر کردار ناشایسته خود تجسس کند و آنرا
جزای آن بشناسد و خود را مستحق آن سزا بیند و بداند که عدالت حاکم حقیقی بر حق
است و چون بگشاید سر از جیب شرمندگی بر ندارد و خود را به نیکی فرمانی بیند و او را

بمهربانی یا رب من اگر بدم سر سر	از نیکی خویشتن تو بگذر

می باید شنید که زندگانی نفسی دنیا نفسی نادان را درین قفس هزار حلقه دام هوس در نظر آید

و دانا را درین قفس کار بر دو عالم بسر آید الدنیا سجن المومنین و جنة الکافرین رباعی

دنیا بنگاه چشم بینا نفسی	رفعت بخدا قسم که آنهم قفسی	هیهات که هر کسی برد نفسی	هم در قفسی و هم بدام هوسی

می باید شنید که آدمی چون بر مسند دولت و حکومت متمکن شود ابواب و اسباب معصیت بروی کشاده و خانه ظاهر و باطن وی از آن آماده باشد هوشیار کسی ست که دران وقت از حضرت حق سبحانه تعالی استمداد توفیقات حسنه جوید و همگی اوقات را بخوف مرگ و قیامت معمور دارد و بداند که محک امتحان پیش من نهاده اند و عاریتی بدستم داده آیه کریمه انه احسن عمله بلکه آنرا از جمله بلیات مهلکه پندارد آیه کریمه سنستدرجهم من حیث لا یعلمون و املی لهم ان کیدی متین که بسا نفوس انسانی از مداد آن بخصال بهیمی و حیوانی موصوف گشتند و اکثر صدر نشینان جنت از قربت او بهاویه جهنم رفتند نشنیده که سلطنت بر سر فرعون چه آورد و دولت با قارون چه کرد آیه کریمه فعصی فرعون الرسول فاخذناه اخذا وبیلا

می باید شنید که نفس آدمی طفلی ست خیره و نادان که هرگز پند ادیب گوش نه کند انچه بسا موزنده فراموش گرداند پس اگر بزجر و توبیخ پیش آئی باشد که آثار تربیت بروی مترتب نشود و چون مهر و شفقت کنی بی بهره گردد ضرب الصبیان کالماء فی البستان رباعی

دل توبه نمیکند ز عصیان چکنم	پندم نشنید طفل نادان چکنم	رفت گویم گر تو نصان کنی	تقصیر نیست نام شیطان چکنم

می باید شنید و دانا را فوت ساعتی که بی یاد خدا گذرد سخت تر است از غم نادان که او را بمرگ پسر باشد و

پسر را غم البدلی هست و وقت را مثلی مثنوی

روز تو و زکر طعام و شراب	شب همه در خواب و چون دواب	چشم گشا و بگر احوال خویش	خواب گران اجل آید بپیش
		بر سر ره خفتی و آبله شدی	قافله چون رفت تو گمره شدی
	قافله رفت و تو بخوابی هنوز	بیخودی مست شرابی هنوز	

می باید شنید اهل رضا چون شخص نیک و بد خود نشوند تعرض احوال دیگران هم نه کنند آیه کریمه لا تزر وازرة وزر اخری آنرا اسه

نشان ست خشنودی در حال و خاموشی بزبان و حفظ قلب از وسواس نظم

ما را چه بحال بنده او	یا گریه او و خنده او	ما ایم بحال خود گرفتار	ما را چه بحال دیگران کار

می باید شنید انسانی که نباتی قانع نه شود و درین بوستان بزخزانی صابر نباشد جماد را بروی تفصیل باید داد انسان کامل آنست که با وصاف جمادی باشد و شرائط تسلیم از جماد بیاموزد و مراتب رضا را ازان سند کند زیرا که اگر تخته از سنگ تراشند تا انرا بر سر گنجی بگذارند پس بردارند و بکنجی بنگند هرگز از جراحت درد و بوصول گنج فراوان خرسند و بفقدان آن اندوه مند نشود و این را کمال مرتبه تسلیم گویند پس چه ننگ ست اینکه با اینهمه وسایط در شرایط بندگی به سنگ هم نرسی می باید شنید که نماز گزار را بر شراب خوار نظر حقارت نباید کرد که قبولیت ایزدی را ظاهر شرط نیست در دو داد به گناه لازم نے آیه کریمه عبس و تولی ان جاءه الاعمی

من نمیدانم رضاے دوست را	آنکه می بینم حرم و پوست را

خوف الهی مورث کشایش باطن ست و موجب بخشایش آیه کریمه و اما من خاف مقام ربه و نهی النفس عن الهوی فان الجنة هی المأوی و امیدواری سبب رستگاری ست و دادی بیماری آیه کریمه لا تقنطوا من رحمة الله نظم

گه بر دوم ره میکنم جای	گه بر گل و لاله می نهم پای	ترسان و امیدواری باش	پیوسته درین دو کار میباش
	زاد ره معرفت همین ست	حاصل ز بهشت و دوزخ اینست	

می باید شنید پاکان باطن را بناپاکی ظاهر چه کار و پاکان ظاهر را بناپاکی باطن احتیاج بسیار نظم

بشستی دست و پا و دل نشستی	کدورتهاے آب و گل نشستی
دل از ناپاکی باطن چو پاک ست	اگر ناپاک شد دستت چه باک ست

می باید شنید تواضع فروایستادنست و آن بر سه قسم ست تواضع دین و تواضع دوستان و تواضع او آنست که از حکم او سر بر تجاوز نسازی و در یاد حاضر باشی تواضع دین او آنست که در مصالح مردمی

اوراه ندهی حق دشمنان خود را تواضع دوستان او آنست که قدر آنها بر قدر خویش افزون داری
درحق ایشان ظن فاسد نه کنی وعباد الرحمن الذین یمشون علی الارض هونا
می باید شنید چون مدار کار بر مغفرت ست ومحمد علی را امید بر معصیت هرگاه اطاعت
فرمان او می کنم خود را یکے از حقوق نعمائے نامتناهی متهاون می بینم وچون گناه می کنم
مستحق رحمت می شوم ـ نظم

هر وقت ندامت است مارا	هر لحظه قیامت ست مارا
عاصی بجهان اگر نبودی	غفران تو جلوه گر نبودی

تمت

خاتمة الطبع

سخنی که می باید شنید ستایش آلهست وکلامیکه می باید پسندید نیایش رسالت پناهی
صلی الله علیه وآله واصحابه اجمعین اما بعد پوشیده مباد که درین زمان فرخی توامان
رساله ئے ندوندید می باید شنید در مطبع منشی نول کشور واقع کانپور بسرپرستی
عالی جناب معلی القاب منشی پراگ نراین صاحب رائے بهادر مالک مطبع
دام اقباله باهتمام کامل منشی بهگوان دیال صاحب عاقل الجنٹ بار هشتم
بماه اکتوبر سنه ۱۹۱۰ء حلیه طبع در بر کشیده منظور نظر نظارگیان گردید ::::

رقعات قتیل - جسمین سلیس عبارت مطابق تکلم اہل زبان ہی مصنفہ مرزا محمد حسین قتیل تخلص -

رقعات ابوالفضل - علامی وزیر اکبر بادشاہ -

پنجرقعہ - مصنفہ ارادتخان واضح اور مشہور پنجرقعہ ظہوری ہے پورے حاشیہ پر دو شرح ہین -

۱ - شرح - از عبدالرزاق یمنی -

۲ - شرح - از مولوی عبدالاحد -

رقعات بیدل - مصنفہ مرزا عبدالقادر بیدل -

رقعات لچھمی نراین - مصنفہ منشی لچھمی نراین -

رقعات مظہری - سلیس عبارت کے رقعے مصنفہ شیخ محمد صادق -

رقعات امان اللہ حسینی

رقعات نظامیہ

رقعات گلستان حکمت - از مولوی عبدالعزیز آروی

پنجرقعہ ولایت - مصنفہ سید ولایت حسین -

رقعات فیض آگین - مصنفہ منشی نند کشور -

رقعات نامی - مع تقریظات تصنیف مولوی حکیم الدین ہیڈ ماسٹر اسکول -

دستور المکتوبات - گلزار ولایت از ولایت حسین -

دستور الصبیان - از مصنفہ منشی نوندھ رائے -

فیاض دلبستان - مکاتیب ہین از منشی ولایت حسین

سلک مسلسل - مصنفہ منشی چندکا پرشاد -

[illegible] الانشا - مصنفہ منشی سید محمد علیخان عرف نواب دولہ دہلوی -

کشایش نامہ - مع فرہنگ لغات تصنیف منشی راج -

توقیعات کسریٰ - دستور العمل خسرو بہ نوشیروان مصنفہ و مدونہ مرزا جلال الدین طباطبائی -

ابوالفضل - ہر سہ دفتر محشی بخشی مولوی ہادی علی اشک از ابوالفضل -

رسائل طغرا - مع رقعات طغرائی محشی -

حسن عشق - عبارت متین ہی کہ جسمین کتخدائی حسن عشق مین زور عبارت آرائی دکھایا ہے رتبہ نثاری کا بڑھایا ہی مصنفہ نعمت خان علی -

مینا بازار - رنگین عبارت مصنفہ ارادتخان واضح -

شرح مینا بازار - نادر شرح ہی از مولوی امام بخش صہبائی دہلوی -

سہ نثر ظہوری - مع مقدمات ثلثہ ظہوری مشہور نثر ہی از ملا نورالدین ظہوری نثر شیرازی -

شرح سہ نثر ظہوری - نثر از مولانا محمد سعد اللہ -

شبنم شاداب - از ملا ظہیرا تغرشی بڑے رتبہ کی انشا ہی جسکو مولوی ہادی علی اشک نے تصنیف فرماکر اسکے ساتھ فرہنگ اسکے لغات کی منظم کی -

کلیات سہ نثر - مرزا اسد اللہ خان غالب

CC-0 Kashmir Research Institute. Digitized by eGangotri

دہلوی تین نثر

۱- نثر پنج آہنگ

۲- نثر دستنبو

۳- نثر مہر نیمروز

مظہر العجائب - فقرات و الفاظ صفات ہر شے کے جو کار آمد انشا نگاران ہیں مصنفہ مرزا محمد حسن قتیل

تاج المدائح - رنگین فقرات صفات مین بہت عمدہ کتاب ہے از جلوہ نمائی طبع وقاد منشی انوار حسین تسلیم سواتی -

مفتاح الصفات - فقرات صفاتیہ از منشی رام نراین -

صفات کائنات - یہ بیمثل کتاب ہر اسمین سب اساتذہ کی نثرون سے فقرات صفت ہر شے موجودہ کائنات کو انتخاب کرکے ایک گنجینہ مرتب کیا ہر صفت کے ساتھ اول اساتذہ کے فقرات لکھکر پھر مصنف نے اپنے فقرات لکھے ہین شائقین انشا نگار کے واسطے یہ کتاب بمنزلہ ایک استاد کے ہے مولفہ سیالکوٹی مل دارستہ -

صحیفہ شاہی - جسمین تمہید القاب و آداب خاتمہ عربی فارسی اشعار ہر قسم کے جسکا استحضار منشیون کیواسطے ضرور ہے جدا اول مین مرتب ہین یہ وہ کتاب ہے کہ ملا حسین واعظ نے واسطے شاہزادے کے تدوین فرمائی نہایت صفائی جھپی -

کتب منشات و منتخبات درس مبتدیان اردو

انشاے خرد افروز - رقعات و عرائض و پروانہ نویسی وغیرہ کا طریق آموزی مصنفہ منشی فخر الدین -

انشاے مادھو رام - اردو پورانا ترجمہ -

انشاے بہار بیخزان - رنگین عبارت مسجع مصنفہ مولوی غلام امام شہید -

انشاے دلربا - مصنفہ منشی ریوتی پرشاد -

انشاے سرور - بہت عمدہ انشا ہے جسکی بول چال کا لطف موافق محاورہ اردو ہے از مرزا رجب علی بیگ سرور صاحب فسانہ عجائب مرتبہ سید میر احمد -

رقعات اردو - ہر قسم مراتب کے رقعے مولفہ منشی عطا علی تخلص خاک -

دستور الصبیان - اردو -

حلواے بے دودھ - دستور العمل نیک چلنی کے مع حکایات از حکیم محمد حسین -

عود ہندی - رقعات چکیدہ خامہ حضرت نجم الدولہ مرزا اسد اللہ خان غالب دہلوی - سلیس عبارت موافق روزمرہ بول چال اردو ہر معلی کے مرتبہ چودھری عبد الغفور -

CC-0 Kashmir Research Institute. Digitzed by eGangotri